

Afbrydelse af forældelsesfristen over for en juridisk person har ikke virkning i forhold til personer, der har handlet på den juridiske persons vegne, jf. § 94, stk. 5, 5. pkt.

5.2. Brydensholt-udvalgets overvejelser

Brydensholt-udvalget finder, at der på baggrund af ændringerne af straffeloven i 1996, hvor strafansvar for juridiske personer blev indsat, samt Rigsadvokatens meddelelse nr. 5/1999, hvorefter det er udgangspunktet, at tiltale rejses mod virksomheden som sådan, er behov for at ændre forældelsesreglerne for juridiske personer. Efter de gældende forældelsesregler forældes en virksomheds ansvar efter 2 år, mens strafansvaret for en fysisk person i samme situation eller ansat i virksomheden kan have en længere forældelsesfrist. Udvalget finder ikke, at der er grund til at behandle juridiske personer mildere end fysiske personer i denne relation.

Udvalget finder således, at der bør tilstræbes ligestilling, således at samme forældelsesfrister bliver gældende for fysiske og juridiske personer. Udvalget foreslår på den baggrund reglen i § 93, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., ophævet.

For så vidt angår forældelsesfristens afbrydelse ved juridiske personer i straffelovens § 94, stk. 5, 4. og 5. pkt., bemærker udvalget, at det er meget væsentligt, at fristafbrydelsen kommer til den sigtedes kundskab, for at denne kan varetage sine interesser. Udvalget har derfor overvejet, hvem forældelsesfristen kan afbrydes over for ved juridiske personer. Udvalget finder, at fristen for juridiske personers ansvar kun bør kunne afbrydes over for en person, der efter retsplejelovens § 157 kan modtage forkyndelser på den juridiske persons vegne.

Om Brydensholt-udvalgets overvejelser henvises nærmere til betænkning nr. 1438/2004, side 76 ff.

5.3. Straffelovrådets overvejelser

Straffelovrådet er enig med Brydensholt-udvalget i, at der bør tilstræbes en forældelsesmæssig ligestilling ved ansvarsforældelse for fysiske og juridiske personer.

Straffelovrådet har som anført under lovforslagets punkt 2.3 foreslået, at den gældende særrregel i straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., 2. led, der lader forældelsesfristen afhænge af, om den konkret forskyldte straf ville være bøde, ophæves. Herefter vil forældelsesfristen for både fysiske og juridiske personer fremover afhænge af maksimumsstraffen efter den pågældende strafbestemmelse, jf. § 93, stk. 1.

Straffelovrådet er endvidere enig i Brydensholt-udvalgets synspunkter om fristafbrydelse i forhold til juridiske personer. Rådet kan derfor tilslutte sig Brydensholt-udvalgets forslag til et nyt § 94, stk. 5, 3. pkt.

Om Straffelovrådets overvejelser henvises til betænkning nr. 1441/2004, side 75 f.

5.4. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i Brydensholt-udvalgets og Straffelovrådets synspunkter om, at der bør være forældelsesmæssig ligestilling ved fysiske og juridiske personer.

Som nævnt ovenfor under pkt. 2.4 kan Justitsministeriet tilslutte sig Straffelovrådets forslag om, at straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., 2. led ophæves. Herefter vil der være forældelsesmæssig ligestilling mellem fysiske og juridiske personer.

For så vidt angår afbrydelse af forældelsesfristen ved juridiske personer er Justitsministeriet enig i Brydensholt-udvalgets overvejelser, som også Straffelovrådet har tilsluttet sig. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, samt bemærkningerne hertil.

6. Forældelse af bøder

6.1. Gældende ret

Det følger af straffelovens § 97 a, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år for bøder på indtil 3.000 kr. og 5 år for bøder over 3.000 kr.

Forældelsesfristen regnes efter § 97 a, stk. 4, 1. pkt., fra det tidspunkt, da afgørelsen efter lovgivningens almindelige regler kunne fuldbyrdes, jf. retsplejelovens § 999 om udløb af ankefrist og ankeafkald. Fristen kan afbrydes ved indgivelse af begæring om udpantning (udpantningsudlæg), jf. retsplejelovens § 478, stk. 2, hvorefter udlæg kan ske for krav, der i lovgivningen er tillagt udpantningsret.

Efter § 97 a, stk. 4, 2. pkt., suspenderes forældelsesfristen dels i tilfælde, hvor fuldbyrdelsen er udsat ved betinget dom, dels i tilfælde, hvor fuldbyrdelsen er udsat ved betinget benådning. I praksis foregår bødeinddrivelse ofte på den måde, at der meddeles tilladelse til afdragsvis betaling, men sådanne ordninger berører ikke den løbende forældelsesfrist med hensyn til de endnu ubetalte beløb. Den bødefældtes anerkendelse af restskylden vil heller ikke virke fristafbrydende.

Om bødeforvandlingsstraf følger det af § 97 a, stk. 2, at forældelsesfristen er den samme som for bøden. Fristafbrydelse sker ved afsoningens påbegyndelse. Afsoning skal være påbegyndt før forældelsesfristens udløb, uanset om forældelsesfristen for fuldbyrdelse af bøden efter stk. 1 er afbrudt ved begæring om udpantning.